

Un dia com avui

Fa alguns anys, quan vivíem fora de Catalunya, jo i la meva família, el meu home va venir a Barcelona per temes de treball. Quan va arribar a aquesta ciutat, desconeguda de moment, va coincidir amb el dia més bonic de l'any.

Em deia que era un dia assolellat, l'ambient semblava tranquil, però, el que va causar-li més impressió, van ser les parades de llibres que hi havia per tot arreu de la ciutat.

Tanmateix, també va cridar-li l'atenció, la rosa tan bonica que portaven les dones d'aquella ciutat, aquest mateix dia.

Li semblava que devia ésser un dia molt important per a aquestes províncies. Més tard, va trucar-me, i va dir-me tot entusiasmat que els carrers de Barcelona s'havien convertit en llocs culturals; a més a més, hi havia tot un ambient cultural pels carrers i, sobretot, pel passeig de Gràcia, on els escriptors importants feien signatures en els seus llibres. Tot entusiasmat, va dir-me que era un espectacle tan bonic i emotiu, que mai se n' hauria anat, d'aquest lloc.

Més tard, van explicar-li que celebraven el dia de Sant Jordi i, per això, el llibre i la rosa eren símbols d'aquest dia. Imagineu-vos, doncs, que la història de Sant Jordi va arribar fora de Barcelona, amb l'úficient i clamorosa il·lusió! Va arribar a tots els veïns de la meva ciutat, i tant va agradar-los, que, l'any següent, molts coneguts nostres van venir a Barcelona per veure aquest dia tan anomenat.

Finalment, i després de set anys, jo i la meva família som aquí, a Barcelona, i continuem celebrant aquest dia amb molta il·lusió. Perquè, a qui no agrada llegir un bon llibre i portar una rosa tan bonica?